

Kapitel 3

Svogerskabsarv efter en længstlevende ægtefælle

§ 15. Dør den længstlevende ægtefælle efter at have arvet den førstafdøde ægtefælle i henhold til § 9, stk. 2, herunder i henhold til et testamente, deles boet med halvdelen til hver ægtefælles slægtsarvinger, medmindre den længstlevende ægtefælle

- 1) har indgået nyt ægteskab,
- 2) efter den førstafdøde ægtefælles død har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af § 87,
- 3) efterlader sig en samlever, der har arveret efter et testamente oprettet i medfør af § 87, eller
- 4) efterlader sig livsarvinger.

Stk. 2. Er der ved den længstlevende ægtefælles død kun slægtsarvinger efter én af ægtefællerne, arver de det hele.

Stk. 3. Har en af ægtefællerne truffet bestemmelse ved testamente, deles den del af boet, der ikke er truffet testamentarisk bestemmelse om, efter stk. 1 og 2, medmindre andet må anses for at følge af testamentet.

Stk. 4. Stk. 1-3 er ikke til hinder for, at den længstlevende ægtefælle ved testamente kan råde over hele boet.

§ 16. Dør den længstlevende ægtefælle efter at have benyttet sig af sin ret efter § 11, stk. 2, deles boet efter stk. 2-6, medmindre den længstlevende ægtefælle

- 1) har indgået nyt ægteskab,
- 2) efter den førstafdøde ægtefælles død har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af § 87, eller
- 3) efterlader sig en samlever, der har arveret efter et testamente oprettet i medfør af § 87.

Stk. 2. Er der livsarvinger efter begge ægtefæller, deles boet med halvdelen til hver ægtefælles livsarvinger. Er der alene livsarvinger efter den længstlevende ægtefælle, arver disse alene.

Stk. 3. Er der alene livsarvinger efter den førstafdøde ægtefælle, deles boet med halvdelen til førstafdødes livsarvinger og halvdelen til længstlevendes slægtsarvinger. Er der ingen slægtsarvinger efter længstlevende, arver førstafdødes livsarvinger alene.

Stk. 4. Er der ikke livsarvinger efter nogen af ægtefællerne, deles boet med halvdelen til hver

ægtefælles slægtsarvinger. Er der alene slægtsarvinger efter én af ægtefællerne, arver de det hele.

Stk. 5. Har en af ægtefællerne truffet bestemmelse ved testamente, deles den del af boet, der ikke er truffet testamentarisk bestemmelse om, efter stk. 2-4, medmindre andet må anses for at følge af testamentet.

Stk. 6. Arv efter § 1, som en særlivsarving har modtaget ved den førstafdøde ægtefælles død, fradrages i arv, som særlivsarvingen modtager efter den længstlevende ægtefælle i medfør af stk. 2 og 3. Arvens værdi ved modtagelsen lægges til grund ved fradraget. § 47, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Stk. 2-6 er ikke til hinder for, at den længstlevende ægtefælle ved testamente kan råde over hele boet.

Kapitel 4

Uskiftet bo

Betingelser for uskiftet bo m.v.

§ 17. Efter en ægtefælles død kan den længstlevende ægtefælle overtage ægtefællernes fælleseje, jf. dog § 23, stk. 2-6, til uskiftet bo med deres fælles livsarvinger.

§ 18. Efterlader den førstafdøde ægtefælle sig særlivsarvinger, kan boet kun udleveres til uskiftet bo med samtykke fra dem.

Stk. 2. Er en særlivsarving umyndig ifølge værgemålslovens § 1, stk. 1, eller er der beskikket skifteværge for en særlivsarving, kan skifteretten tillade boets udlevering til uskiftet bo, hvis værgeren eller skifteværgeren samtykker deri og udleveringen er forsvarlig under hensyn til livsarvingernes interesser og den længstlevende ægtefælles forhold. Det samme gælder, hvis en særlivsarving er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, hvis værgemålet angår dette anliggende. Er særlivsarvingen under samværgemål, kræves tillige samtykke fra særlivsarvingen.

Stk. 3. Udleveres boet til uskiftet bo med den afdødes mindreårige særlivsarvinger, overtager den længstlevende ægtefælle den afdødes forsørgelsespligt over for dem.

§ 19. Et bo kan ikke udleveres til uskiftet bo, hvis den længstlevende ægtefælle ikke i sin bodel og sit fuldstændige særeje råder over tilstrækkelige midler til at dække sine forpligtel-